

Belgisch Instituut voor
postdiensten en telecommunicatie

**Advies van de Raad van het BIPT
van 11 februari 2026
over de beoordeling en vereenvoudiging van de wet van
17 december 2023 houdende diverse bepalingen met
het oog op het verbeteren van de werkomstandigheden
van de postpakketbezorgers**

INHOUDSOPGAVE

1.	Inleiding	3
2.	Uitvoering van de verplichtingen	5
2.1.	Kennisgeving waarvan sprake in artikel 6/1 van de postwet	5
2.2.	Halfjaarlijks verslag bepaald in artikel 6/2 van de postwet	6
2.3.	Vermoeden van aansprakelijkheid zoals bedoeld in artikel 3, § 2, vijfde lid, van de postwet	7
2.4.	Aanstelling van een coördinator vastgelegd in artikel 5/2 van de postwet	7
2.5.	Tijdelijke registratie van de in artikel 5/3 van de postwet bedoelde distributietijd	8
2.6.	Definitieve registratie van de in artikel 5/4 van de postwet bedoelde distributietijd	8
2.7.	Minimumvergoeding vastgelegd in artikel 10/1 van de postwet	9
3.	Vereenvoudigingsvoorstellen	10
3.1.	Kennisgeving waarvan sprake in artikel 6/1 van de postwet	10
3.1.1.	<i>Aanbieder van pakketbezorgingsdiensten</i>	10
3.1.1.1.	Zelfbezorging	10
3.1.1.2.	Drempel	12
3.1.1.3.	Opname of niet van platforms voor maaltijdbezorging	13
3.1.2.	<i>Distributiecentrum</i>	14
3.1.3.	<i>Analyse van het BIPT in het kader van de kennisgeving</i>	14
3.1.4.	<i>Vergunning voor goederenvervoer over de weg</i>	15
3.2.	Halfjaarlijks verslag vastgelegd in artikel 6/2 van de postwet	16
3.2.1.	<i>Ratio legis</i>	16
3.2.2.	<i>Kwaliteit van de gegevens</i>	17
3.2.3.	<i>Opdrachtgever</i>	17
3.2.4.	<i>Lokalisatie van de distributiecentra</i>	18
3.3.	Vermoeden van aansprakelijkheid als bedoeld in artikel 3, § 2, vijfde lid, van de postwet	18
3.4.	Aanstelling van een coördinator vastgelegd in artikel 5/2 van de postwet	18
3.5.	Tijdelijke en definitieve registratie van de in artikel 5/3 en 5/4 van de postwet bedoelde distributietijd	19
3.6.	Minimumvergoeding vastgelegd in artikel 10/1 van de postwet	20
4.	Conclusie	21
	Bijlage 1.	22

1. Inleiding

1. Overeenkomstig het federaal regeerakkoord 2025-2029, waarin wordt bepaald dat *“de wetgeving inzake de arbeidsomstandigheden van pakjesbezorgers op een overlegde manier geëvalueerd en vereenvoudigd zal worden, waarbij overbodige regels worden geschrapt wanneer andere algemene economische wetgeving reeds van toepassing is, en de administratieve last tot een absoluut minimum wordt beperkt”*, formuleert het BIPT via dit advies zijn analyse en aanbevelingen betreffende de toepassing van de wet van 17 december 2023 (“pakjeswet”). Dit advies heeft de Raad van het BIPT op eigen initiatief verstrekt conform artikel 14, § 1, 1°, van de [wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector](#).
2. Sinds de inwerkingtreding heeft deze pakjeswet een reeks sociale en economische verplichtingen ingevoegd in [de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten](#) (hierna: de postwet), met als doel fraude te bestrijden en de arbeidsomstandigheden van pakjesbezorgers te verbeteren. Het BIPT heeft, binnen zijn wettelijke bevoegdheden, de uitvoering van die bepalingen verzekerd – in het bijzonder inzake de notificatieplicht en de halfjaarlijkse rapportering – en schetst in dit advies de actuele toestand.
3. In eerste instantie wijst het BIPT erop dat er op 31 december 2025, 2565 aanbieders van pakketdistributiediensten zijn die bij het BIPT zijn aangemeld. De verwerking en controle van de kennisgevingen en halfjaarlijkse verslagen brengen een aanzienlijke werklast met zich mee voor zowel het BIPT als de ondernemingen die actief zijn in de pakketdistributiesector, terwijl er, voor zover het BIPT weet, tot nu toe geen verbetering van de werkomstandigheden van postpakketbezorgers kon worden waargenomen.¹
4. Reeds in eerdere adviezen in [2023](#)² (publiek), 2024 en 2025 (aan de minister) benadrukte het BIPT dat het opnemen van bovenstaande sociaalrechtelijke maatregelen in de postwet een structureel probleem vormt. De verplichtingen die door de pakjeswet zijn ingevoerd, behoren niet tot de kern van de postale regulering, maar maken deel uit van een bredere sociaal-economische beleidsvoering waarbij meerdere federale administraties zijn betrokken. Vanuit juridisch-institutioneel oogpunt is het voor het BIPT dan ook duidelijk dat deze materie principieel thuishoort in een autonome wetgeving, los van de postwet.
5. In afwachting van een dergelijke structurele hervorming, en in lijn met de vereenvoudigingsopdracht uit het regeerakkoord, onderzoekt dit advies vervolgens welke gerichte aanpassingen aan het huidige wettelijke kader kunnen worden doorgevoerd om de administratieve lasten te verminderen, de vastgestelde uitvoeringsproblemen weg te nemen en de effectiviteit van de essentiële doelstellingen te verhogen. Deze voorstellen worden geformuleerd in ondergeschikte orde, zonder afbreuk te doen aan het principiële standpunt van het BIPT ten gunste van een autonome wet.
6. Met deze tweelagenbenadering – enerzijds een principiële aanbeveling tot herpositionering van de regelgeving, anderzijds pragmatische optimalisaties binnen het bestaande kader – beoogt het BIPT een constructieve bijdrage te leveren aan het aangekondigde

¹ Deze vaststelling was reeds gemaakt door het BIPT bij het voorleggen van zijn [verslag van 29 april 2025 betreffende de uitvoering van de pakjeswet voor het jaar 2024](#), punt 76.

² [Advies van 13 september 2023 met betrekking tot de economische aspecten van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten](#)

wetgevingsproces en aan de continue verbetering van de arbeidsomstandigheden van pakjesbezorgers.

7. Daarnaast herinnert het BIPT eraan dat het reeds in zijn advies van 13 september 2023 over de economische aspecten van de voorgestelde wijzigingen aan de postwet waarschuwde voor de aanzienlijke negatieve effecten van bepaalde maatregelen, in het bijzonder de invoering van maximale distributietijden en de verplichte registratiesystemen. Het BIPT stelde vast dat deze verplichtingen een disproportionele impact zouden hebben op grote alternatieve operatoren met lage marges, op kleine marktspelers en start-ups, en op de kostprijs voor consumenten en kleine handelaars. Ook werd toen reeds benadrukt dat de maatregelen weinig doeltreffend waren om de beoogde sociale doelstellingen te bereiken zonder aanzienlijke economische schade. Sinds de inwerkingtreding van de pakjeswet is het BIPT geïnformeerd over 94 stopzettingen van activiteiten, waarvan sommige door de betrokken ondernemingen vrijwillig werden gemotiveerd door de administratieve last - als gevolg van de nieuwe verplichtingen voor ondernemingen die actief zijn in de pakketdistributiesector - die te hoog was voor de geringe activiteit die ze wensten uit te voeren.

8. Bijkomend herinnert het BIPT eraan dat het, overeenkomstig artikel 26/1, eerste lid, van de postwet, ingevoegd bij artikel 15 van de pakjeswet, jaarlijks een verslag bij de minister moet indienen over de tenuitvoerlegging van de artikelen 3, § 2, vijfde lid, 5/2, 5/3, 5/4, 5/5, 6/1, 6/2 en 10/1 van de postwet. In uitvoering van deze wettelijke opdracht heeft het BIPT op 29 april 2025 een uitvoeringsrapport³ opgesteld over de toepassing van deze bepalingen, waarvan de bevindingen in belangrijke mate de eerder geformuleerde waarschuwingen bevestigen en mede de feitelijke basis vormen voor dit advies.

³ [Verslag van 29 april 2025 betreffende de uitvoering van de verplichtingen opgelegd door de 'pakjeswet' voor het jaar 2024 | BIPT](#)

2. Uitvoering van de verplichtingen

2.1. Kennisgeving waarvan sprake in artikel 6/1 van de postwet

9. Overeenkomstig artikel 6/1 van de postwet moeten de ondernemingen die pakketdistributiediensten aanbieden, zich sinds 1 mei 2024 bij het BIPT aanmelden voordat zij hun activiteiten kunnen aanvangen. Meer dan 2500 ondernemingen zijn momenteel opgenomen in de lijst van ondernemingen die de kennisgeving hebben gedaan, een lijst die in *realtime* toegankelijk is. Elk van die ondernemingen heeft een verzoek tot kennisgeving moeten indienen, de in artikel 8/1 van de postwet bedoelde retributie moeten betalen, in voorkomend geval, een Belgisch KBO-nummer moeten verkrijgen en haar vergunning voor goederenvervoer over de weg moeten doorgeven.
10. [Het koninklijk besluit tot vaststelling van het bedrag van het recht](#) werd op 7 februari 2024 aangenomen en [het besluit van de Raad van het BIPT tot vaststelling van de nadere regel voor de kennisgeving](#) werd op 16 april 2024, na een openbare raadpleging, aangenomen.
11. Bij gebrek aan een bij wet vastgestelde drempel moesten alle ondernemingen die kennisgeving uitvoeren, ongeacht of ze hun pakketbezorgingsactiviteiten als hoofdactiviteit of als nevenactiviteit verrichtten, en onafhankelijk van hun personeelsbestand of omzet. Alle zelfstandige bezorgers, alsook de ondernemingen die slechts één pakket beoogden te leveren, moesten de retributie betalen die in 2024 op € 200 was vastgesteld en jaarlijks aan de gezondheidsindex wordt aangepast.
12. Hoewel de kennisgevingen meestal vrij snel kunnen worden verwerkt, moet erop gewezen worden dat in sommige gevallen de verificatie van het al dan niet bezitten van vergunningen voor goederenvervoer, de kennisgeving vertraagt omdat de ondernemingen niet hebben gereageerd op de vragen van het BIPT, geformuleerd op basis van artikel 6/1, § 4, van de postwet. Naast het ontbreken van de automatische identificatie door het BELparcel-platform van sommige van die vergunningen, ondanks het feit dat ze in [de B-ERRU-toepassing](#) bestaan, betreurt het BIPT dat die vervoersvergunning in artikel 6/1, § 3, 1°, van de postwet wordt vermeld, aangezien deze deel uitmaakt van de [wetgeving betreffende het goederenvervoer over de weg](#), die reeds wordt gecontroleerd door de FOD Mobiliteit en Vervoer.
13. Het BIPT is in kennis gesteld van 94 stopzettingen van de activiteiten sinds de inwerkingtreding van de wet. Zoals reeds bleek uit het verslag over de uitvoering van de pakjeswet gedurende het jaar 2024, waren sommige stopzettingen van activiteiten vrijwillig gemotiveerd door de ondernemingen vanwege de administratieve last - als gevolg van de nieuwe verplichtingen voor ondernemingen die actief zijn in de pakketdistributiesector - die te hoog was voor de geringe activiteit die ze wensten uit te voeren.
14. Naast de lijst die in real time toegankelijk is, publiceerde het BIPT [op zijn website ook een driemaandelijkse bijgewerkte lijst](#) waarop de administratieve of rechterlijke beslissingen zoals bedoeld in artikel 3, § 2, vijfde lid, van de postwet moeten worden vermeld wanneer het BIPT daarvan op de hoogte is. Op dit moment en ondanks de regelmatige onderzoeken en verzoeken van het BIPT aan de RSZ, de FOD Economie en de FOD WASO, bevat deze lijst geen enkele beslissing van dat type.

2.2. Halfjaarlijks verslag bepaald in artikel 6/2 van de postwet

15. De ondernemingen die actief zijn in pakketdistributiesector, moeten elk jaar uiterlijk op 31 januari en 31 juli via het BELparcel-platform een halfjaarlijks verslag bij het BIPT indienen. [Het besluit tot vaststelling van de nadere regels voor de rapportering is op 8 oktober 2024 door de Raad van het BIPT aangenomen.](#)
16. Die verslagen moeten de contactgegevens van de opdrachtgevers en/of onderaannemers van de onderneming bevatten, alsook het aantal in het semester bezorgde pakketten en de betaalde of gefactureerde vergoedingen voor die pakketdistributiediensten.
17. Die verslagen bevatten tevens een korte beschrijving van de diensten, de lokalisatie van de distributiecentra en de contactgegevens van de in artikel 5/2 van de postwet bedoelde coördinator en, in voorkomend geval, van de vervoersmanager of van de persoon in het bezit van het getuigschrift van vakbekwaamheid van vervoerscommissionair.
18. Op basis van het aantal ondernemingen dat momenteel is aangemeld en zonder rekening te houden met de stopzettingen van activiteiten en de nieuwe ondernemingen die zijn aangemeld, moeten er meer dan 5000 verslagen worden ingediend voor het jaar 2026. Tijdens de vorige deadlines heeft het BIPT kunnen vaststellen welke moeilijkheden de ondernemingen ondervinden bij het meedelen van bepaalde gegevens, zoals het aantal pakketten en de lokalisatie van distributiecentra.
19. Tijdens de analyse van de verslagen die voor 31 januari 2025 en 31 juli 2025 zijn ingediend, ontving het BIPT talrijke vragen over het aantal te vermelden pakketten. Sommige ondernemingen merkten op dat hun rondes per forfait, per uur of per kilometer waren betaald en dat het voor hen moeilijk was om het aantal pakketten aan te geven. Anderen gaven aan dat zij gemengde leveringen van postpakketten en niet-postpakketten hebben verricht en dat zij slechts bij benadering cijfers konden geven over het aantal postpakketten met een gewicht van niet meer dan 31,5 kg.
20. Er werden ook moeilijkheden opgemerkt in verband met de lokalisatie van distributiecentra. Aangezien de wet van toepassing is op zowel expres- als niet-expresleveringen, is zij ook van toepassing op point-to-point-leveringen, aangezien het distributiecentrum moet worden opgevat als de plaats waar de pakketten worden gesorteerd voordat ze naar de ontvangers worden verzonden. Het aantal distributiecentra is dus hoog voor de grote aanbieders, maar ook voor degenen die alleen point-to-point-leveringen verrichten, wat een enorme administratieve last met zich meebrengt. Om dit werk te verlichten had het BIPT tevergeefs gevraagd dat de bestaande adressen door het platform zouden worden geïdentificeerd.
21. Hoewel het BIPT bepaalde verslagen tijdelijk heeft heropend om ze te kunnen corrigeren en ernaar streeft de kwaliteit van deze rapporten te verbeteren door de wetgeving zo goed mogelijk te verduidelijken, blijft de kwaliteit van de verslagen zeer laag in het licht van de gevraagde informatie. Het BIPT betreurt dat er geen aanvullende informatie en duiding aan het platform kon worden toegevoegd, omdat bijvoorbeeld veel ondernemingen het bedrag van de vergoeding per pakket blijven aangeven in plaats van het bedrag van de vergoeding voor alle pakketdistributiediensten gedurende het semester.

22. Zonder de uitvoering van de registratie van de distributietijd lijkt de controle op de minimumvergoeding moeilijk voor de inspecteurs van de FOD Economie, vooral gezien de lage kwaliteit van de vermelde verslagen. De halfjaarlijkse verslagen, die bedoeld zijn om de controles te vergemakkelijken door deze inspecteurs in staat te stellen zich te richten op bepaalde ondernemingen, leveren momenteel geen toegevoegde waarde op.

2.3. Vermoeden van aansprakelijkheid zoals bedoeld in artikel 3, § 2, vijfde lid, van de postwet

23. Het BIPT stelt vast dat het vermoeden van aansprakelijkheid zoals bedoeld in artikel 3, § 2, vijfde lid, van de postwet momenteel nog niet is toegepast, aangezien deze beperkt is tot de daarin vermelde administratieve of rechterlijke beslissingen.
24. Naar aanleiding van de vragen van het BIPT blijkt dat er geen enkele boete hoger dan € 4000 is opgelegd in de pakketdistributiesector in de zin van het Strafwetboek wegens mensenhandel, een inbreuk op de regelgeving betreffende de arbeidsvoorwaarden, het niet aangeven van arbeid, de sociale documenten, de collectieve arbeidsbetrekkingen en de sociale zekerheid bestraft door het Sociaal Strafwetboek of illegale arbeid in de zin van het Sociaal Strafwetboek.
25. Evenzo is geen definitieve rechterlijke of administratieve beslissing wegens miskenning van de verplichting inzake minimumvergoeding zoals bedoeld in artikel 10/1 van de postwet onder de aandacht van het BIPT gebracht, ondanks talrijke verzoeken hieromtrent. Volgens het BIPT verklaren de problemen die in deel 2.2. worden aangehaald, al was het maar gedeeltelijk, het uitblijven van sancties.
26. Aangezien de distributietijd niet geregistreerd is, zoals uiteengezet in de punten 2.5 en 2.6, werd geen enkel besluit genomen wegens miskenning van deze verplichtingen.
27. Wat betreft de besluiten bedoeld om het ontbreken van de kennisgeving te bestraffen, heeft het BIPT talrijke herinneringsbrieven en ingebrekestellingen gestuurd, die talrijke ondernemingen hebben gedwongen zich aan te melden. Er lopen nog altijd enkele geschillenprocedures. Het BIPT blijft actief toezicht houden op artikel 6/1 van de postwet, op basis [van artikel 14, § 1, 3°, c\), van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector](#) zelfs al is de controle van alle betrokken ondernemingen onrealistisch gezien de werklust.
28. Hoewel de registratie van bovenstaande beslissingen bedoeld was om de sector te reguleren, kunnen we alleen maar vaststellen dat de driemaandelijksse lijsten momenteel geen administratieve of rechterlijke beslissingen bevatten door het niet-uitvoeren van bepaalde verplichtingen en de praktische moeilijkheden die inherent zijn aan de wet zelf en het toezicht daarop.

2.4. Aanstelling van een coördinator vastgelegd in artikel 5/2 van de postwet

29. Artikel 5/2 van de postwet bepaalt dat de aanbieders van postdiensten en de rechtstreekse onderaannemers die een beroep doen op pakketbezorgers voor de bezorging van pakketten in België, een coördinator moeten aanwijzen die de pakketbezorgers op de hoogte brengt van hun rechten en plichten. De coördinator is ook belast met het opstellen van een

waakzaamheidsplan om mogelijke risico's op inbreuken op deze wet en het arbeids- en socialezekerheidsrecht te identificeren en, in voorkomend geval, hieraan te remediëren.

30. Artikel 5/2 van de postwet is volledig van toepassing sinds de inwerkingtreding van het [koninklijk besluit van 26 maart 2024 houdende de rol van coördinator bij de aanbieders van postdiensten en de onderaannemers](#).

31. Hoewel de contactgegevens van de coördinator voor de pakketbezorgers ook permanent zichtbaar moeten zijn op een gemakkelijk toegankelijke plaats, moet de mededeling van die contactgegevens via het semestriële rapport verlopen.

2.5. Tijdelijke registratie van de in artikel 5/3 van de postwet bedoelde distributietijd

32. Artikel 5/3 van de postwet is op 1 augustus 2024 in werking getreden en is overeenkomstig artikel 22, § 3, eerste lid, van de pakjeswet op 1 april 2025 niet langer van kracht. Overeenkomstig de zesde paragraaf van artikel 5/3 van de postwet konden ondernemingen de registratie van de distributietijd via een eigen elektronisch systeem verrichten, mits dat voldoet aan de in dezelfde paragraaf genoemde voorwaarden. Zo niet gebeurde de tijdregistratie via de beveiligde onlinedienst die toegankelijk is op het BELparcel-platform.

33. Het toezicht op deze verplichting moest worden uitgeoefend door de sociaal inspecteurs, die de aanbieders van postdiensten sancties van niveau 2 zouden kunnen opleggen in geval van niet-registratie van de distributietijd overeenkomstig artikel 180/1 van het Sociaal Strafwetboek.

34. Eind januari 2025 werd op het BELparcel-platform gemeld dat de inspectiediensten de gebruikers tot 31 maart 2025 zouden begeleiden zonder voor die verplichting sancties op te leggen, behalve in geval van fraude.

35. Op 17 februari 2025 meldde de RSZ dat er 247.260 registraties van de distributietijd waren voltooid voor de periode van 1 augustus 2024 tot 14 februari 2025. Die registraties hebben betrekking op 4.788 pakketbezorgers (INSZ-code) en er kan worden gepreciseerd dat 431 ondernemingen als opdrachtgever verschijnen en 810 als onderaannemers.⁴

2.6. Definitieve registratie van de in artikel 5/4 van de postwet bedoelde distributietijd

36. Artikel 5/4 van de postwet voorzag in een definitieve registratie van de distributietijd na de tussenfase op basis van artikel 5/3 van de postwet.

37. Eind 2024 heeft het gebrek aan concrete vooruitgang bij de registratie van de distributietijd de sector ertoe aangezet om uitstel van deze verplichting te vragen, gezien het gebrek aan de nodige informatie om bepaalde software tijdig te ontwikkelen.

⁴ Zie verslag van de Raad van het BIPT van 29 april 2025 over de uitvoering van de pakjeswet, punt 59.

38. Begin februari gaf een bericht op het BELparcel-platform aan dat de definitieve registratie van de distributietijd werd uitgesteld bij gebrek aan belangrijke beslissingen binnen de regering. [Op 6 november 2025](#) werd de opschorting van deze verplichting en de ketenaangifte voor onbepaalde duur bevestigd.

2.7. Minimumvergoeding vastgelegd in artikel 10/1 van de postwet

39. Artikel 10/1, § 1, van de postwet verbiedt alle aanbieders van postdiensten om postdiensten te verstrekken of te doen verstrekken die inhouden dat pakjes in België worden geleverd tegen een vergoeding die lager is dan de "minimumvergoeding", vastgesteld volgens de regels bepaald in het tweede lid.
40. In het tweede lid van genoemd artikel 10/1 wordt verduidelijkt dat de minimumvergoeding het minimumuurloon omvat dat van toepassing is op klasse R1⁵, de vervoerskosten van het gebruikte voertuig en andere administratieve en fiscale kosten of kosten van verzekeringen.
41. In [het besluit van 9 april 2024 betreffende de berekeningsmethode van de elementen van de minimumvergoeding voor pakjesbezorgers](#) en in [het ministerieel besluit van 21 juni 2024 tot vaststelling van de numerieke waarde van de elementen die gebruikt worden voor de berekening van de minimumvergoeding voor pakjesbezorgers](#), worden de elementen verduidelijkt die in aanmerking zijn genomen voor de minimumvergoeding. Het bedrag van deze vergoeding is sinds 1 januari 2025 door [het bericht van 23 december 2024](#) vastgesteld op € 31,02 excl. btw per uur voor dienstverleners met een fiets en € 34,10 excl. btw per uur voor dienstverleners met een gemotoriseerd voertuig.⁶
42. De inbreuken op dit artikel worden onderzocht, geregistreerd en bestraft in overeenstemming met boek XV van het [Wetboek van economische recht](#) door de inspecteurs van de Economische Inspectie van de FOD Economie. Overeenkomstig artikel XV.125/7 van het Wetboek van economisch recht zal de opgelegde sanctie⁷ een sanctie van niveau 2 of, in geval van kwade trouw, een sanctie van niveau 3 zijn.
43. Het BELparcel-platform verwijst onder het tabblad "Hulp" en vervolgens "Contacteer ons" naar het [contactpunt van de FOD Economie](#) om elke inbreuk wegens niet-naleving van de minimumvergoeding te melden. Op dezelfde plaats is het mogelijk om feiten van oneerlijke concurrentie aan het [Meldpunt voor een Eerlijke Concurrentie](#) te melden.

⁵ Voor meer details verwijst het BIPT naar artikel 10/1 van de postwet.

⁶ [De bedragen zijn bijgewerkt op 1 januari 2026 naar € 31,75 en € 34,83.](#)

⁷ Artikel XV.70, § 1, 2° en 3°, van het Wetboek van economisch recht bepaalt dat "de sanctie van niveau 2 bestaat uit een strafrechtelijke geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 10 000 euro of tot 4 % van de totale jaaromzet in het laatst afgesloten boekjaar voorgaand aan het opleggen van de geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt" en "de sanctie van niveau 3 bestaat uit een strafrechtelijke geldboete van een minimumbedrag van 26 euro tot een maximumbedrag van 25 000 euro of tot 6 % van de totale jaaromzet in het laatst afgesloten boekjaar voorgaand aan het opleggen van de geldboete waarover gegevens beschikbaar zijn die toelaten om de jaaromzet vast te stellen, indien dit een hoger bedrag vertegenwoordigt".

3. Vereenvoudigingsvoorstellen

3.1. Kennisgeving waarvan sprake in artikel 6/1 van de postwet

3.1.1. Aanbieder van pakketbezorgingsdiensten

44. De definitie van een aanbieder van pakketbezorgingsdiensten wordt té ruim omschreven in de postwet. De huidige lijst van de definities in de wet (aanbieder van postdiensten, pakket, distributie, postdiensten) maakt het niet mogelijk om het toepassingsgebied van de wet voldoende te beperken, zelfs als deze begrippen cumulatieve voorwaarden vaststellen. Bijgevolg wordt elke, nationale en internationale, onderneming die ook maar één pakket verzendt naar een adres op Belgisch grondgebied aangeduid als aanbieder van postdiensten en dient deze dus een kennisgeving te doen bij het BIPT. Het toepassingsgebied is zo ruim dat elke e-commercehandelaar onder de wet valt. In België is dit 27% van alle kmo's.⁸ Om een orde van grootte te geven, zou België in 2021, 45.116 webshops tellen.⁹ En dat cijfer omvat daarbij nog niet de internationale e-commercehandelaren die in België minstens 1 pakket leveren. Deze zouden beduidend hoger zijn indien dat wel het geval zou zijn.
45. De in de wet gebruikte terminologie is niet uniform, aangezien artikel 6/1 van de postwet een kennisgeving bij het BIPT oplegt als voorwaarde voor de verstrekking van pakketbezorgingsdiensten, terwijl artikel 6/2 van de postwet aanbieders van postdiensten die pakketbezorgingsdiensten aanbieden of gebruiken verplicht om informatie mee te delen aan het BIPT door middel van een halfjaarlijks verslag. Deze twee verplichtingen gelden echter voor dezelfde aanbieders en het halfjaarlijkse verslag mag overigens alleen worden ingevoerd door ondernemingen die de kennisgeving hebben gedaan. Een opdrachtgever valt onder het toepassingsgebied van dezelfde wet, ook al verricht hij zelf geen pakketbezorgingsdiensten, tenzij hij gebruik kan maken van de uitzondering voor zelfbezorging.

3.1.1.1. Zelfbezorging

46. Artikel 2, 1°, van de postwet bevat de uitzondering op zelfbezorging¹⁰, waarvan de interpretatie in de memorie van toelichting als volgt wordt verduidelijkt:

(i) hetzij de natuurlijke persoon of rechtspersoon die deze dienst verricht, zijn eigen goederen distribueert door middel van zijn eigen netwerk (dat wil zeggen zijn eigen infrastructuur en zijn loontrekkenden of uitzendkrachten);

De meeste e-commerceondernemingen verrichten een postdienst voor hun eigen goederen, maar niet binnen een eigen netwerk. Deze beperking van de uitzondering zorgt ervoor dat het volume van aanbieders aanzienlijk vergroot.

(ii) hetzij de natuurlijke persoon of rechtspersoon zijn eigen goederen distribueert door een beroep te doen op een of meer onderaannemers die uitsluitend voor die persoon werken.

⁸ Eurostat; Berekeningen en visualisatie: FOD Economie. Kmo-observatorium.

⁹ E-commerce in België: stand van zaken in 2021 — ClickForest

¹⁰ De verstrekking van postdiensten door natuurlijke personen of rechtspersonen van wie de postzending afkomstig is, valt niet onder de definitie van postdiensten voor de toepassing van de postwet.

De meeste e-commerceondernemingen hebben geen onderaannemer die uitsluitend voor hen werkt voor de bezorging. Deze onderaannemers werken meestal voor verschillende opdrachtgevers.

47. Aangezien de uitzondering wegens de twee cumulatieve voorwaarden zeer beperkt is¹¹, is het aantal opdrachtgevers aanzienlijk, wat betekent dat een groot aantal ondernemingen zich moeten aanmelden. Dit heeft ook zijn weerslag voor de onderaannemer, die verplicht is informatie over elk van zijn opdrachtgevers te verstrekken in het halfjaarlijkse verslag, zoals hieronder nader zal worden toegelicht. Door de omvang van de opdrachtgevers is de administratieve last hoog.
48. Bij wijze van voorbeeld: een boekhandelaar die zijn boeken uit zijn fysieke winkel ook online wenst te verkopen en voor de logistiek een beroep doet op bpost (2 verkochte boeken per maand), dient zich onder de huidige wetgeving ook aan te melden, aangezien bpost niet alleen de goederen van die boekhandelaar bezorgt. Hierdoor valt de boekhandelaar onder alle verplichtingen van de postwet, o.a. de halfjaarlijkse rapportering, en zo is de boekhandelaar ook aansprakelijk voor de naleving van de essentiële eisen door de logistieke partner. Het is moeilijk voor te stellen dat kleine lokale handelaren die online actief zijn, invloed en controle kunnen uitoefenen op grote onderaannemers.
49. De huidige cijfers van de kennisgeving zijn tot op heden zéér problematisch wanneer naar de omvang van het toepassingsgebied wordt gekeken. Indien de huidige beperkingen van de uitzondering niet worden herbekeken en bijgevolg elke kleine handelaar onder de wet valt, zal dat een belemmering vormen voor de handelaren die hun fysieke aanwezigheid wensen uit te breiden naar een digitale aanwezigheid.¹² Het aantal van 2565 ondernemingen dat op 31 december 2025 in orde was met hun kennisgeving, is onbeduidend ten opzichte van het aantal ondernemingen dat overeenkomstig de huidige wetgeving zou moeten aangemeld zijn.
50. Om het concurrentievermogen niet te beperken **benadrukt het BIPT de noodzaak de beperking van de uitzondering, opgenomen in de memorie van toelichting, te schrappen en de uitzondering te laten gelden voor iedereen die zijn eigen goederen bezorgt zonder goederen van derden te bezorgen.** Indien een onderneming, zoals een e-commerceplatform, haar eigen goederen en goederen van derden bezorgt, zal ze onderworpen zijn aan de wet voor alle bezorgde pakketten, zoals reeds bepaald was op bladzijde 21 van de memorie van toelichting bij de pakjeswet. Uit die toelichting bleek daarentegen dat een verkoper van elektrische huishoudtoestellen daarentegen die pakketten (hypothetisch gesproken postpakketten) met daarin zulke toestellen bezorgt, hetzij met zijn eigen netwerk (dat wil zeggen zijn eigen infrastructuur en zijn eigen loontrekkenden of uitzendkrachten), hetzij via onderaannemers die uitsluitend voor hem werken, niet beschouwd werd als iemand die postdiensten in de zin van de wet verricht, op voorwaarde dat noch hij, noch zijn onderaannemers daarnaast geen enkele postdienst met betrekking tot pakketten voor rekening van derden verlenen. Indien zijn onderaannemer pakketten levert voor een andere verkoper, zou niet meer aan de voorwaarde met betrekking tot de exclusiviteit van de onderaannemer voldaan zijn en zou de verkoper geen aanspraak hebben op de uitzondering voor zelfbezorging.

¹¹ Zijn eigen goederen en zijn eigen distributienetwerk of zijn eigen goederen en zijn exclusieve onderaannemers.

¹² Dit aspect zal deel uitmaken van de e-commerce studie voorzien voor 2026, waarbij mogelijke belemmeringen voor de ontwikkeling van e-commerce in België in kaart zullen worden gebracht.

3.1.1.2. Drempel

51. Zoals uiteengezet in punt 13 van zijn advies van 13 september 2023 met betrekking tot de economische aspecten van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten, beklemt het BIPT dat andere, beter geschikte pistes hadden kunnen worden gekozen om mogelijke inbreuken op het arbeidsrecht en de socialezekerheidsvoorschriften aan te pakken, teneinde oneerlijke concurrentie te voorkomen tussen ondernemingen die de regels naleven en ondernemingen die deze niet naleven. In dat advies werd verwezen naar de Italiaanse wetgeving waarbij aanvullende informatie wordt gevraagd aan de aanbieders van pakketbezorgingsdiensten met een omzet van meer dan 10 miljoen euro. We beschikken niet over meer informatie over de drempel van 10 miljoen, behalve dat deze in artikel 2 [van Aanbeveling 2003/361 van de Europese Commissie](#) wordt gebruikt om kleine ondernemingen van andere te onderscheiden. We stellen vast dat de drempel voor kleine ondernemingen in [artikel 1: 24 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen](#) onlangs werd verhoogd van 9.000.000 naar 11.250.000 euro en dat dit bedrag kan worden gebruikt als drempel om zich te richten tot grote aanbieders die gebruikelijk beroep doen op onderaanneming.
52. Een oude versie van het voorontwerp van wet uit 2022 bevestigt deze redenering, aangezien dat bepaalde dat *"de wet van toepassing is op iedere aanbieder van postdiensten die in het voorafgaande kalenderjaar een geconsolideerde jaaromzet vóór belastingen heeft behaald, exclusief btw, die is gegenereerd door pakketbezorgingsdiensten met betrekking tot de pakketten die hij in België bezorgt van ten minste 6.500.000 euro, of die in België in dezelfde periode een aantal pakketten heeft bezorgd gelijk aan of hoger dan 1.100.000". Er werd gepreciseerd dat "deze drempels van toepassing zijn op de aanbieders van postdiensten van een omvang die groot genoeg is om structureel gebruik te maken van onderaanneming via kleine ondernemingen. Deze omzet van 6.500.000 euro komt overeen met een bezorging van 1.100.000 pakketten tegen het gemiddelde tarief voor het verzenden van een nationaal pakket van 2 kilo in 2021, nl. 5,88 euro (zie Mededeling van de Raad van het BIPT van 26 oktober 2021 betreffende het observatorium van de markt voor postactiviteiten in België voor 2020, blz. 45-46). De drempel van 1.100.000 pakketten verdeeld in België komt overeen met een voltijdse bezetting van ongeveer 50 bezorgers, die zich richt op aanbieders die groot genoeg zijn om op systematische en structurele wijze een beroep te doen op kleine onderaannemers."*
53. In het kader van het toezicht op de verplichtingen inzake kennisgeving en halfjaarlijkse rapportering heeft het BIPT in 2025 al bijna 1500 aangetekende zendingen verstuurd om ondernemingen waarop het mogelijk betrekking heeft, aan deze verplichtingen te herinneren. Wanneer de vereiste kennisgevingen uitblijven, zou het BIPT bij een ongewijzigde wet honderden inbreukprocedures moeten opstarten, wat onrealistisch is. Gezien de middelen van de regulator is het toezicht op artikel 6/1 van de postwet, zoals thans geformuleerd, immers niet haalbaar.
54. Bovendien bepaalt artikel 21 van de [wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector](#), die de procedure die van toepassing is op de inbreukprocedures van het BIPT in detail beschrijft, in de derde paragraaf: "De betrokkene wordt uitgenodigd om te verschijnen op de datum die door de Raad wordt vastgesteld en per aangetekende brief wordt meegedeeld". Het opstarten en volgen van inbreukprocedures en het organiseren van hoorzittingen zouden het vermogen van het BIPT om zijn andere wettelijke taken uit te voeren in het gedrang brengen en zouden op geen enkele wijze voor alle betrokken ondernemingen kunnen worden gegarandeerd.

55. Om deze redenen beveelt het BIPT aan om in de postwet een drempel van bijvoorbeeld 11.250.000 euro in te voegen, minstens voor wat betreft de postale verplichtingen waar het BIPT op toeziet (notificatie- en rapporteringsplicht), die in het Wetboek van vennootschappen en verenigingen wordt gebruikt om de omzet van kleine ondernemingen te onderscheiden van die van middelgrote en grote ondernemingen, zodat de aanvullende verplichtingen alleen invloed hebben op ondernemingen die gebruik kunnen maken van onderaannemers. Zo worden ook valkuilen in het licht van de beginselen van gelijkheid en non-discriminatie vermeden door geen enkele onderneming nieuwe verplichtingen op te leggen zonder deze te onderscheiden op basis van hun vte's of omzet.

3.1.1.3. Opname of niet van platforms voor maaltijdbezorging

56. Voedingsmiddelen zijn geen goederen die uitgesloten zijn van de postdiensten door artikel 24 van het koninklijk besluit van 14 maart 2022 betreffende de postdiensten.
57. Ze kunnen bijgevolg worden opgenomen in een postpakket, dat in artikel 2, 28°, van de Postwet gedefinieerd wordt als "*een postzending die goederen met of zonder handelswaarde bevat, anders dan brievenpost, met een gewicht van ten hoogste 31,5 kg.*"
58. In de toelichting op de pakjeswet wordt op bladzijde 22 uitdrukkelijk gesteld dat de levering van pizza's, kant-en-klaargerechten of nog te bereiden gerechten een pakket of postdienst betreft, mits wordt voldaan aan de voorwaarden inzake het maximumgewicht van 31,5 kg, de verpakking en het adres. Ondernemingen die eigen goederen leveren of laten leveren, worden echter niet beschouwd als aanbieders van postdiensten indien zij gebruik kunnen maken van de uitzondering voor zelfbezorging.
59. Meer in het bijzonder werd de toelichting met betrekking tot de levering van voedingsmiddelen als volgt geformuleerd:
- "Voedingsmiddelen zijn geen goederen die uitgesloten zijn van de postdiensten door artikel 24 van het koninklijk besluit van 14 maart 2022 betreffende de postdiensten (voor zover ze geen verboden stoffen bevatten zoals psychotrope stoffen). Hoewel de levering van die voedingsmiddelen vaak voldoet aan de criteria die het begrip pakket of postdienst definiëren – zoals dat het geval is bij de levering van pizza's, kant-en-klaargerechten of nog te bereiden gerechten waarvan het gewicht doorgaans veel minder is dan 31,5 kg, verpakt zijn en een adres dragen (per geval na te gaan) – stemmen ze in de overgrote meerderheid van de gevallen overeen met zelfbezorging, waardoor ze buiten het postale gebied vallen. Het merendeel van deze leveringen worden immers gedaan hetzij via het eigen netwerk van de firma die deze voedingsmiddelen produceert, zoals blijkt uit de bestelwagens waarop hun merk staat, hetzij door een uniek netwerk van onderaannemers-bezorgers die uitsluitend werken voor de producent van die pizza's, kant-en-klaargerechten of nog te bereiden gerechten, die aan huis worden geleverd. Zelden doen die firma's een beroep op beide types van bezorgnetwerk, namelijk een netwerk dat van henzelf is of bezorgers die uitsluitend voor hen werken."*
60. Bovendien rechtvaardigt dezelfde toelichting de invoering van de nieuwe verplichtingen door de problemen van economische afhankelijkheid en fraude die aan het licht komen. Uit dat oogpunt blijkt dat de situatie van bezorgers van kant-en-klaargerechten niet wezenlijk verschilt van die van traditionele pakketbezorgingsondernemingen, vooral omdat sommige van die ondernemingen hun bezorgdiensten uitbreiden tot veel meer dan kant-en-klaargerechten.
61. Naast de verduidelijkingen van de begrippen 'zelfbezorging' en 'distributiecentrum' dringt het BIPT aan op de opportuniteit – als de regering die bij deze herziening wil aangrijpen – om in

de memorie van toelichting en in de wet zelf uitdrukkelijk te bevestigen of de platforms voor maaltijdbezorging al dan niet moeten worden gehandhaafd, rekening houdend met het debat dat door bepaalde actoren wordt gevoerd. De controle op de vereiste kennisgeving krachtens artikel 6/1 van de postwet zal er alleen maar doeltreffender door worden.

3.1.2. Distributiecentrum

62. Het distributiecentrum, genoemd in artikel 2, 6°, van de postwet in het begrip "distributie", wordt zelf niet gedefinieerd in de wet. In artikel 2, 6°, van de postwet wordt de distributie, die gewoonlijk "Last Mile" wordt genoemd, gedefinieerd als "het proces gaande van het sorteren in distributiecentra tot het bestellen van postzendingen aan de geadresseerden" en deze definitie, die door de pakjeswet niet is gewijzigd, is gebaseerd op Richtlijn 97/67 betreffende de postdiensten¹³, waarin zij op dezelfde wijze is geformuleerd.
63. Veel ondernemingen voerden aan dat zij niet aan de wet onderworpen konden worden als zij geen gebruik maakten van een distributiecentrum en/of sortering uitvoerden. De huidige formulering van de wet zou verwarring kunnen scheppen, aangezien sommige actoren een interpretatie zouden willen verdedigen die ertoe leidt dat hun leveringen buiten de werkingssfeer van de wet vallen als zij geen gebruik hebben gemaakt van een traditioneel distributiecentrum en/of als zij ook geen sortering in de traditionele zin of context hebben uitgevoerd. Deze interpretatie, die gebaseerd is op een restrictieve definitie van het begrip distributiecentrum, is in strijd met zowel de jurisprudentie als de doelstelling van de wet om alle pakketbezorgers te beschermen, met inbegrip van degenen die in het kader van expresdiensten werken door pakketten (point-to-point) van punt A te verzamelen en rechtstreeks af te leveren aan punt B.
64. Om een einde te maken aan de rechtsonzekerheid werd in het besluit van het BIPT van 16 april 2024, naar aanleiding van vragen van de sector over de bezorging van een pakket onmiddellijk na afhaling bij een klant, verduidelijkt dat het distributiecentrum diende te worden gezien als de "plaats waar de pakketten worden gesorteerd voordat ze naar de ontvangers worden verzonden". Het BIPT specificeert dat in dat geval de (laatste) sortering zelfs kan plaatsvinden in om het even welke ruimte of plaats om deze operaties uit te voeren (plaats ad hoc, kofferbak van de bestelwagen) om de last mile bezorging aan te vatten. Het gekozen vervoermiddel kan dus ook worden beschouwd als de plaats waar de pakketten worden gesorteerd.
65. Om deze redenen is het BIPT van mening dat **deze verduidelijkingen moeten worden opgenomen in de toelichting bij de wet.**

3.1.3. Analyse van het BIPT in het kader van de kennisgeving

66. Om een kennisgeving te doen aan het BIPT, moet een aanbieder van pakketbezorgingsdiensten een Belgisch KBO-nummer verkrijgen en de rechten betalen die krachtens artikel 8/1 van de postwet vereist zijn voordat hij een verzoek tot kennisgeving kan indienen. Na ontvangst van de betaling van de rechten die in 2024 op 200 euro zijn vastgesteld, wordt de kennisgeving alleen automatisch goedgekeurd als het platform een vergunning voor goederenvervoer over de weg erkent zoals in het volgende punt wordt beschreven. Als de kennisgeving niet volledig is, vraagt het BIPT de onderneming om

¹³ Art. 2, 5°, van Richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst.

aanvullende informatie. In alle gevallen geeft het BIPT binnen een week na ontvangst van de volledige kennisgeving een verklaring af waarin wordt bevestigd dat de aanbieder zijn kennisgeving heeft gedaan. De aanbieder verschijnt ook op de lijst van de ondernemingen die zijn aangemeld en die lijst is [realtime op de website van BELparcel beschikbaar](#).

67. Zolang de kennisgeving niet is voltooid, mogen de aanbieders geen pakketten bezorgen in België, wat behoorlijk lang kan duren wanneer het verkrijgen van het Belgische KBO-nummer op zich laat wachten, met name doordat de beheerder geen Belgische identiteitskaart heeft, of wanneer de vervoersvergunning niet automatisch wordt erkend.
68. Het BIPT is van mening dat de noodzaak van het verkrijgen van een Belgisch KBO-nummer zou moeten worden herbekeken om de administratieve lasten te verminderen. Het huidige kennisgevingssysteem houdt in de praktijk een voorafgaande controle door het BIPT in, waardoor ondernemingen pas mogen starten nadat hun dossier is nagekeken. De hiervoor aangerekende rechten dienen uitsluitend om deze voorafgaande administratieve behandeling te financieren. Indien dit controlesysteem wordt afgeschaft en de kennisgeving wordt herleid tot een loutere melding, verliezen ook deze rechten hun bestaansreden.

3.1.4. Vergunning voor goederenvervoer over de weg

69. Artikel 6/1, § 3, 1°, van de postwet bepaalt dat de kennisgeving, indien nodig, vergezeld gaat van een vergunning voor goederenvervoer over de weg overeenkomstig Verordening 1071/2009. De authenticiteit van de vergunning, verzonden per e-mail of handmatig geüpload naar het platform, werd geverifieerd met [behulp van de onlinetoepassing](#) van de FOD Mobiliteit en Vervoer, de enige manier voor het BIPT om zich ervan te vergewissen dat ondernemingen een transportvergunning hebben.
70. Het BIPT ziet de toegevoegde waarde van deze informatie niet in, aangezien de verplichting om een vergunning voor goederenvervoer over de weg te hebben, wordt gecontroleerd door de FOD Mobiliteit en Vervoer, die niet bij deze wet betrokken is. Het BIPT stelt ook vast dat het geen informatie van ondernemingen ontvangt wanneer hun vergunning is ingetrokken of verlopen. Deze vergunning kan niet worden gebruikt om ondernemingen te identificeren die wegens het verplichte gebruik van de tachograaf niet aan de registratie van de distributietijd zouden onderworpen zijn¹⁴ aangezien het toepassingsgebied van deze verordening niet geheel identiek is. Deze informatie moet echter zo nodig aan de RSZ en niet aan het BIPT worden meegedeeld.
71. Zoals blijkt uit de openbare raadplegingen die het BIPT heeft gehouden voor de ontwerpbesluiten waarin de wijze van kennisgeving en de halfjaarlijkse rapportering zijn vastgelegd, heeft de sector eraan herinnerd dat, overeenkomstig het "only once"-beginsel, informatie die de ene autoriteit al kent, niet door een andere autoriteit zou mogen worden gevraagd. Het verzoek om deze informatie vormt een onnodige administratieve last, aangezien de integratie van de gegevens afkomstig van de FOD Mobiliteit en Vervoer niet optimaal is.

¹⁴ De artikelen 5/3, § 1, tweede lid, en 5/4, § 22, van de postwet luiden beiden als volgt: "Dit artikel is niet van toepassing indien de pakketdistributiediensten in België verricht worden met een voertuig onderworpen aan het verplicht gebruik van een tachograaf en naleving van de rij- en rusttijden, overeenkomstig de Verordening (EG) nr. 561/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer, tot wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 3821/85 en (EG) nr. 2135/98 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad naleven."

72. Om deze redenen is het BIPT van mening dat artikel 6/1, § 3, van de postwet zou moeten worden gewijzigd om de eventuele mededeling van de vergunning voor goederenvervoer over de weg als bedoeld in 1° van voornoemd artikel te schrappen.

3.2. Halfjaarlijks verslag vastgelegd in artikel 6/2 van de postwet

3.2.1. Ratio legis

73. [De memorie van toelichting bij de pakjeswet](#) preciseert dat "*De doelstellingen inzake bescherming van pakketbezorgers (loontrekkende en zelfstandige) en bedrijfsleiders van kleine onderaannemers voor pakketdistributiediensten en inzake bestrijding van fraude kunnen enkel worden bereikt indien de voormelde verplichtingen daadwerkelijk en efficiënt gecontroleerd kunnen worden, met name door de sociaal inspecteurs van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociale Overleg, van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, of van Fedris, door de ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie en van het BIPT, en in geval van niet-naleving van die nieuwe regels strafrechtelijke of administratieve sancties mogelijk zijn.*" De halfjaarlijkse rapportering zou de controle moeten vergemakkelijken door de inspecteurs van de FOD Economie in staat te stellen meer gerichte controles uit te voeren op de minimumvergoeding, zonder dat zij zich noodzakelijkerwijs hoeven te verplaatsen.
74. Naar aanleiding van het verzoek om informatie van het BIPT aan de FOD Economie van 29 januari 2025 om alle nuttige informatie te vragen die in het jaarverslag over de minimumvergoeding zou kunnen worden opgenomen, heeft de FOD Economie op 4 februari 2025 aangegeven dat hij nog geen controles had uitgevoerd in verband met de naleving van de minimumvergoeding en dat deze alleen zouden kunnen worden uitgevoerd op voorwaarde dat de inspecteurs van de FOD Economie over de gegevens beschikken van de registratie van de pakketdistributietijd en de gegevens van de halfjaarlijkse verslagen en dat deze gegevens bruikbaar zijn. Op 17 december 2025 herinnerde de FOD Economie eraan dat het momenteel onmogelijk is om deze controles uit te voeren, aangezien er geen gegevens beschikbaar zijn over de registratie van de distributietijd en de gegevens uit de halfjaarlijkse verslagen niet bruikbaar zijn.
75. Het halfjaarlijkse verslag en de registratie van de distributietijd zijn twee onlosmakelijk verbonden verplichtingen die het mogelijk maken na te gaan of de minimumvergoeding wordt nageleefd. De bestaansreden van het halfjaarlijkse verslag moet samen met deze van het registreren van de distributietijd worden geanalyseerd.
76. Tijdens de door het BIPT georganiseerde openbare raadpleging over het ontwerpbesluit tot vaststelling van de nadere bepalingen van de halfjaarlijkse rapportering had de sector aangegeven dat het doel van de gegevensverzameling duidelijk moest zijn, zodat deze gegevens alleen voor dat doel kunnen worden gebruikt. Deze zouden niet door het BIPT mogen worden gebruikt om aanbieders te evalueren op basis van de verstrekte gegevens of om een algemene kostenstructuur voor de markt op te stellen.
77. Het BIPT wijst erop dat het dit halfjaarlijkse verslag niet nodig heeft om zijn reguleringsactiviteiten uit te voeren en dat dit alleen bestaansreden heeft in het licht van het

doel waarvoor het is ingevoerd, namelijk de verificatie van de minimumvergoeding. **Voor het BIPT moet deze verplichting aldus worden geschrapt.**

3.2.2. Kwaliteit van de gegevens

78. De verslagen die voor de eerste deadline van 31 januari 2025 waren ingediend, bevatten talrijke inconsistenties, waardoor de analyse die op basis daarvan zou kunnen worden uitgevoerd, wordt ondermijnd. Het BIPT heeft via het contactformulier, [dat beschikbaar is op de website van BELparcel](#), veel vragen van aanbieders van postdiensten ontvangen die tal van moeilijkheden ondervonden met het invullen van dit verslag.
79. Uit de ontvangen vragen blijkt dat het voor sommige aanbieders van pakketbezorgingsdiensten moeilijk is om op basis van een verdeelsleutel de ontvangen of gefactureerde vergoeding voor de pakketbezorging vast te stellen wanneer zij ook paletten leveren en alleen het totale betaalde of gefactureerde bedrag voor de gehele levering kennen. Ook merkten sommige aanbieders van postdiensten op dat zij geen onderscheid maken tussen pakketten op basis van het criterium van 31,5 kg in de wet.
80. Aanbieders van postdiensten die per stop, forfait of kilometer worden betaald, hebben moeite met het meedelen van het totale aantal pakketten dat zij in de betrokken periode hebben bezorgd. Hoewel het BIPT stappen heeft ondernomen om rechtstreeks aanvullende informatie toe te voegen aan het platform voor het volgende halfjaarlijkse verslag, met name door aan bepaalde definities te herinneren, zal het toepassingsgebied van de wet in wezen nog steeds aanleiding geven tot de moeilijkheden die in de vorige punten zijn vastgesteld.
81. Op dit moment lijkt het halfjaarlijkse verslag geen informatie van voldoende kwaliteit te verschaffen om de controle van de inspecteurs van de FOD Economie op een efficiënte manier te vergemakkelijken.
82. Op 24 februari 2025 werden deze gegevens door het BIPT aan de inspecteurs van de FOD Economie gepresenteerd, dat hen vervolgens de gegevens in XLS-formaat en de drager van de presentatie heeft toegezonden. Na deze bijeenkomst heeft de FOD Economie toegang gevraagd tot de gegevens van het platform om de minimumvergoeding te kunnen controleren. Daarbij werd gepreciseerd dat zij overleg wilden tussen de verschillende inspectiediensten, teneinde het controlebeleid van alle belanghebbenden en de gevolgen van de opschorting, voor onbepaalde tijd, van de registratie van de distributietijd aan te pakken.
83. Op 17 december 2025 heeft de FOD Economie bevestigd dat de gegevens uit de semestriële rapporten niet bruikbaar zijn. Volgens het BIPT maakt de ontoereikende kwaliteit van de gegevens het niet mogelijk om de doelstellingen, te bereiken die de wetgever in het kader van deze verplichting nastreeft. Dit rechtvaardigt des te meer dat de verplichting wordt geschrapt.

3.2.3. Opdrachtgever

84. Zoals eerder verduidelijkt, is wat de kennisgeving betreft, de definitie van opdrachtgever in de wet te ruim vanwege een uitzondering voor een erg beperkte zelfbezorging, waarvoor twee

cumulatieve voorwaarden vereist zijn.¹⁵ Hierdoor zou elke, nationale en internationale, onderneming die ook maar één pakket verstuurt naar een adres op Belgisch grondgebied via een onderaannemer die niet exclusief voor de onderneming werkt, aangeduid worden als opdrachtgever.

85. Op grond van artikel 6/2, § 1, 4°, van de postwet dient een onderaannemer zijn halfjaarlijks verslag in te vullen door voor elke opdrachtgever het aantal pakketten aan te geven dat voor hen is bezorgd, alsmede de bedragen die hen voor deze pakketbezorging werden aangerekend. Tegelijkertijd moet een opdrachtgever, overeenkomstig het bovengenoemde artikel, aangeven hoeveel pakketten door elk van zijn onderaannemers zijn bezorgd en welke vergoeding aan elk van hen is betaald. Ook al zullen de hierboven vermelde gegevens vooraf in het verslag worden ingevuld, toch blijft de administratieve last groot voor het bijwerken van al deze gegevens. Dat geldt des te meer voor het eerste verslag dat moet worden uitgevoerd door ondernemingen die met veel opdrachtgevers of onderaannemers werken. Die zware administratieve last die op de sector weegt, versterkt de noodzaak om dat halfjaarlijkse verslag te schrappen dat geen enkele toevoegde waarde oplevert voor de postregulering en het toezicht op de minimumvergoeding.

3.2.4. Lokalisatie van de distributiecentra

86. Aanbieders van postdiensten moeten overeenkomstig artikel 6/2, § 1, 5°, van de postwet in hun halfjaarlijks verslag de locatie van distributiecentra vermelden. Aangezien het begrip van distributiecentrum verwijst naar de plaats waar de sortering plaatsvindt maar ook naar elk privéadres waar een koerier een pakket heeft opgehaald om het rechtstreeks aan een ontvanger te leveren, stijgt het aantal distributiecentra en neemt de administratieve last toe. Indien het halfjaarlijks verslag zou behouden worden ondanks dat het geen nut heeft voor de postregulering en de onmogelijkheid ervan om de doelstellingen te bereiken die eraan zijn toegewezen, beveelt het BIPT ten minste aan dat de lokalisatie van de distributiecentra in dit rapport geschrapt wordt. Die informatie zou in het kader van de registratie van de distributietijd kunnen medegedeeld worden.

3.3. Vermoeden van aansprakelijkheid als bedoeld in artikel 3, § 2, vijfde lid, van de postwet

87. Het BIPT beschikt niet over voldoende nauwkeurige informatie om dieper in te gaan op de complicaties die in verband met deze verplichting konden worden vastgesteld. Door toepassing van de drempel zoals voorgesteld door het BIPT (supra), moet het vermoeden van aansprakelijkheid rustende op opdrachtgevers voor hun niet genotificeerde (onder)aannemers worden geschrapt.

3.4. Aanstelling van een coördinator vastgelegd in artikel 5/2 van de postwet

88. Het BIPT beschikt niet over voldoende nauwkeurige informatie om dieper in te gaan op de complicaties die in verband met deze verplichting konden worden vastgesteld. Bij toepassing van de door het BIPT voorgestelde drempel (zie hierboven) zou het onweerlegbare vermoeden van opdrachtgevers voor hun niet-aangemelde onderaannemers moeten worden geschrapt.

¹⁵ Artikel 2, 33° van de postwet: elke aanbieder van postdiensten die een andere aanbieder van postdiensten de opdracht geeft, al dan niet tegen betaling, postdiensten te verrichten of te laten verrichten.

3.5. Tijdelijke en definitieve registratie van de in artikel 5/3 en 5/4 van de postwet bedoelde distributietijd

89. Tijdens de openbare raadpleging die het BIPT voerde over het ontwerp BIPT-besluit tot vaststelling van de nadere regels van de rapportering, hebben de transportfederaties reeds gepreciseerd dat de wettelijke eisen zouden leiden tot situaties die onuitvoerbaar zijn wanneer een onderaannemer meerdere opdrachtgevers heeft, aangezien hij elk van hen zou moeten onderscheiden in zijn halfjaarlijks verslag en voor het registreren van de distributietijd.¹⁶ Bovendien zijn er veel problemen bij het naleven van de minimumvergoeding aangestipt, dewelke berekend wordt op basis van de registratie van de pakketdistributietijd, voor gemengd vervoer van postpakketten, zoals gedefinieerd in artikel 2, 28°, van de postwet, en niet-postzendingen.¹⁷
90. Op 28 januari 2025 heeft de RSZ op de website van BELparcel aangegeven dat de inspectiediensten de ondernemingen tot 31 maart 2025 zullen begeleiden om te voldoen aan de verplichting om de distributietijd te registreren, zoals bepaald in artikel 5/3 van de postwet (tijdelijke registratie), en gedurende deze periode geen sancties zouden opleggen, behalve in geval van fraude.
91. Het BIPT heeft geen volledig beeld van de moeilijkheden die zowel de RSZ ondervindt bij de tenuitvoerlegging van deze registratie van de pakketdistributietijd als de sector bij de naleving van de vereisten van artikel 5/3 van de postwet. Het BIPT heeft wel, aan de hand van ontvangen externe vragen, kunnen vaststellen dat de sector het nut betwijfelde van de voortzetting van deze dagelijkse registraties tot 31 maart 2025 aangezien het registratiesysteem al op 1 april 2025 zou worden stopgezet.
92. Einde 2024 verzochten sectorale organisaties Febetra, UPTR en TLV de ministers De Sutter, Dermagne en Clarinval om het artikel 5/4 (definitieve registratie) uit te stellen. De uitgebreidere verplichtingen van artikel 5/4 zouden de moeilijkheden uit artikel 5/3 alleen maar verder vergroten, met name bij de verplichting om de keten van onderaannemers te beschrijven. Gelet op de wettelijke termijn van 1 april 2025 en het gebrek aan informatie was deze termijn onrealistisch vanwege de tijd die nodig was om de wettelijk verplichte tijdsregistratie-applicatie te ontwikkelen, de processen aan te passen en duizenden bezorgers op te leiden.
93. Op 7 februari 2025 heeft de RSZ op de website van BELparcel aangegeven dat er vanaf 1 april 2025 voor onbepaalde tijd geen registratie zou zijn van de distributietijd zoals vastgelegd in artikel 5/4 van de postwet. Ook werd gepreciseerd dat de verplichting om de keten van onderaannemers bij de RSZ aan te melden, wordt uitgesteld tot november 2025. Op 6 november 2025 werd de opschorting van de verplichtingen inzake de definitieve registratie van de distributietijd en de ketenaangifte voor onbepaalde tijd bevestigd.
94. Zoals reeds uit zijn advies van 13 september 2023 bleek, beveelt het BIPT aan dat deze maatregel ook niet in de postwet geïntegreerd wordt, maar dat ze wordt opgenomen in een afzonderlijke wet die onder het toezicht van de RSZ wordt geplaatst. Een dergelijke autonome regeling zou het bovendien mogelijk maken om, voor de toepassing van de registratie van de distributietijd en de ketenaangifte, specifieke en functionele definities te hanteren die beter

¹⁶ [Deel 2.2.1 van het besluit van de Raad van het BIPT van 8 oktober 2024 tot vaststelling van de nadere regels van de halfjaarlijkse rapportering vastgelegd in artikel 6/2 van de postwet](#)

¹⁷ Met name het vervoer van paletten, bulkgoederen of goederen met een gewicht van meer dan 31,5 kg.

aansluiten bij de doelstellingen inzake arbeidsbescherming. Dergelijke definities kunnen dan, indien nodig, afwijken van de begrippen van de postwet. Binnen het huidige postrechtelijk kader is dit echter niet mogelijk, aangezien de definities van onder meer het begrip "pakket", inclusief de gewichtslimiet van 31,5 kg, voortvloeien uit Europees en internationaal recht en niet eenzijdig kunnen worden aangepast in de postwet.

3.6. Minimumvergoeding vastgelegd in artikel 10/1 van de postwet

95. Op 4 februari 2025 heeft de FOD Economie, op vraag van het BIPT, bevestigd dat de controles op de minimumvergoeding nog niet waren uitgevoerd en dat deze alleen zouden worden uitgevoerd op voorwaarde dat de inspecteurs van de FOD Economie over de gegevens zouden beschikken inzake de registratie van de pakketdistributietijd alsook de gegevens uit de halfjaarlijkse verslagen en dat deze gegevens bruikbaar zouden zijn.
96. Op 24 februari 2025 werd een vergadering belegd tussen het BIPT en de FOD Economie om de balans op te maken van het eerste halfjaarlijkse verslag. Na deze op initiatief van het BIPT georganiseerde vergadering van 24 februari 2025 heeft de FOD Economie contact opgenomen met de RSZ en verklaard dat de FOD het passend achtte dat overleg tussen de verschillende controlediensten zou plaatsvinden, met name wegens de situatie met betrekking tot de registratie van de distributietijd, waarbij de FOD eraan herinnerde dat deze laatste gevolgen heeft voor de minimumvergoeding.
97. Op 17 december 2025 herinnerde de FOD Economie eraan dat het onmogelijk was controles uit te voeren, aangezien er geen gegevens waren over de registratie van de distributietijd en dat de gegevens uit de semestriële rapporten niet bruikbaar waren.
98. Afgezien van de moeilijkheden die de sector ondervindt bij het opstellen van het halfjaarlijkse verslag of het registreren van de distributietijd, roept de manier waarop de inspecteurs van de FOD Economie zouden kunnen controleren of de minimumvergoeding wordt nageleefd, veel vragen op.
99. Zoals reeds in zijn advies van 13 september 2023 uitgelegd, beveelt het BIPT aan dat deze maatregel niet in de postwet opgenomen wordt, maar in een afzonderlijke wet die onder het toezicht van de RSZ wordt geplaatst.

4. Conclusie

100. Op basis van de analyse van de uitvoering van de verplichtingen die door de pakjeswet in de postwet werden ingevoegd, stelt het BIPT vast dat het huidige juridische kader niet toelaat om de beoogde doelstellingen inzake verbetering van de arbeidsomstandigheden van pakjesbezorgers op een doeltreffende en proportionele manier te realiseren.
101. De vastgestelde uitvoeringsproblemen, de disproportionele administratieve lasten, de afwezigheid van effectieve handhaving en de beperkte kwaliteit van de beschikbare gegevens bevestigen de eerdere bevindingen van het BIPT. Zij tonen namelijk aan dat de gekozen mechanismen onvoldoende aansluiten bij de realiteit van de sector en niet geschikt zijn om de sociale doelstellingen te bereiken.
102. Conform het principiële standpunt van het BIPT, behoort deze arbeids- en sociaalrechtelijk materie ondergebracht te worden in een autonome wetgeving, dan wel geïntegreerd te worden in bestaande sociale regelgeving, buiten de postwet, om zo de coherentie van het normatief kader en de werkbaarheid voor alle betrokken administraties te vergroten.
103. Het BIPT beveelt, in ondergeschikte orde, aan om het huidige kader sterk te vereenvoudigen door de verplichtingen te beperken tot ondernemingen van voldoende schaal, niet-doeltreffende of overbodige verplichtingen te schrappen en de controlemiddelen toe te spitsen op gegevens die betrouwbaar en inzetbaar zijn voor handhaving.
104. Het BIPT bevestigt ten slotte zijn bereidheid om de betrokken overheden verder te ondersteunen in het streven naar een evenwichtig regelgevend kader dat zowel de bescherming van pakjesbezorgers als de economische leefbaarheid van de sector waarborgt.

Bernardo Herman
Lid van de Raad

Peggy Valcke
Lid van de Raad

Stefaan Vyverman
Lid van de Raad

Michel Van Bellinghen
Voorzitter van de Raad

Bijlage 1.

Uit *onderstaande* tabel blijkt dat alle verplichtingen wettelijk in werking zijn getreden, met uitzondering van de beperking van de pakketdistributietijd.

Verplichting	Inwerkingtreding	Toeziethoudende autoriteit
Vermoeden van aansprakelijkheid van de opdrachtgevers (art. 3, § 2, vijfde lid, van de postwet)	7/01/2024	FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal overleg
Kennisgeving (art. 6/1 van de postwet)	1/05/2024	BIPT
Coördinator (art. 5/2 van de postwet)	13/05/2024 op basis van het KB van 26/03/2024	FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal overleg
Registratie van de pakketdistributietijd	Fase 1: van 01/08/2024 tot 31/03/2025 (art. 5/3 van de postwet)	RSZ
	Fase 2: vanaf 01/04/2025 (niet uitgevoerd in de praktijk) (art. 5/4 van de postwet)	
Minimumvergoeding (art. 10/1 van de postwet)	1/07/2024 op basis van het KB van 9/04/2024	FOD Economie
Rapportering (art. 6/2 van de postwet)	1/08/2024	BIPT
Beperking van de pakketdistributietijd (art. 5/5 van de postwet)	1/07/2026	FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal overleg